

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/54/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010563
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813010563.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému S. C., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 12. septembra 2016 odvolanie obžalovaného S. C. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. februára 2016, sp.zn. 2T/155/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr.por. sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr.por. sa u obžalovaného S. C. podľa § 44 Tr.zák. upúšťa od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, pretože nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. júla 2015, sp.zn. 1T/63/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. septembra 2015, sp.zn. 3To/66/2015 vo výmere vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. februára 2016, sp.zn. 2T/155/2013, bol obžalovaný S. C. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák.. na tom skutkovom základe, že dňa 08.09.2012 v čase okolo 00:05 h pred vchodom obytného domu číslo XX na X. Š. G. v A. pri slovnom nedorozumení napadol poškodeného F. B., opakovane ho udrel do hlavy, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, a ležiaceho ho obžalovaný opakovane kopol do hlavy, v dôsledku čoho poškodený utrpel ťažké zranenia s trvalými následkami - zlomeninu nosovej kosti, čeľuste a čeľustných prínosových dutín obojstranne, vychýlenie nosovej prepážky, prasklinu prednej steny čelovej prínosnej dutiny so zakrvácaním, tržnozmliaždenú ranu záhlavia, otras mozgu I. stupňa, otras zrenice pravého oka s podkožnými krvnými výronmi okolo oboch očí, čo si vyžiadalo liečenie a narušenie obvyklého spôsobu života poškodeného počas štyroch mesiacov a trvalé následky - vychýlenie nosovej prepážky s posunom prepážky a deformovaným hrbolom na koreni nosa, poruchu sluchu na pravej strane.

Za tieto trestné činy bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 7 Tr.zák. a § 42 ods. 1 Tr.zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/, ods. 4 Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. bol zrušený rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. júla 2015, sp.zn. 1T/63/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. septembra 2015, sp.zn. 3To/66/2015, vo výroku o treste odňatia slobody, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej 15-dňovej lehote, rozsudok napadol odvolaním obžalovaný S. C. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu v súlade s obhajobnými námietkami prednesenými už pred okresným súdom poukazoval na to, že vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačným spôsobom preukázané, že celý incident vyvolal a začal obžalovaný, pričom je pravdepodobná aj alternatíva, že celý konflikt zapríčinil a začal práve poškodený, a to s poukazom aj na to, že ide o bývalého policajta, ktorý určite v minulosti absolvoval základný bojový výcvik, v čase konfliktu bol pod vplyvom alkoholu a existuje preto pravdepodobnosť vyvolania a začatia incidentu práve zo strany poškodeného. Poukazoval tiež na to, že v rámci tohto incidentu bolo aj obžalovanému spôsobené poranenie kolena, ktoré ho obmedzovalo v obvyklom spôsobe života zhruba 2 mesiace, čo vyplýva z výpovede obžalovaného i jeho brata A. C.. Faktom síce zostáva, že predovšetkým poškodenému boli spôsobené viaceré poranenia závažného charakteru, avšak z hľadiska mechanizmu ich vzniku nie je podľa názoru obhajoby vylúčené, že mohli byť zo strany obžalovaného spôsobené údermi pästou a kopancami obranného charakteru. Skutočnosť, že v rámci konfliktu spôsobil obžalovaný poškodenému poranenia v rozsahu uvedenom v napadnutom rozsudku, považoval obhajca len za nešťastnú náhodu. Obžalovaný podľa jeho názoru nemal priamy alebo nepriamy úmysel spôsobiť poškodenému také poranenia, ktoré majú charakter ťažkej ujmy na zdraví, nakoľko išlo o vzájomný pästný súboj, pri ktorom ani jeden zo zúčastnených nemal počiatočný úmysel spôsobiť tomu druhému ťažkú ujmu na zdraví. Okolnosť, že poškodenému boli spôsobené poranenia závažného charakteru, sa obžalovaný dozvedel až nejakú dobu po incidente z výsledkov samotného vyšetrovania, pričom zároveň prejavil ľútosť nad tým, že k takýmto poraneniam u poškodeného došlo a aj na hlavnom pojednávaní sa obžalovaný poškodenému ospravedlnil. Aj z tohto prejavu obžalovaného možno podľa názoru obhajcu usudzovať, že obžalovaný skutočne nemal zámer a ani motív spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. Pri zohľadnení všetkých okolností celého konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, ako aj s prihliadnutím na mechanizmus vzniku poranení u poškodeného ustálený znalcom, sa obhajca obžalovaného domnieval, že v obžalobe zažalovaný skutok nemal byť právne kvalifikovaný podľa § 155 ods. 1 Tr.zák., ale podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr.zák.

Poukázal ďalej na to, že obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. júla 2015, sp.zn. 1T/63/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. septembra 2015, sp.zn. 3To/66/2015, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov, a preto prichádzalo do úvahy nielen ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr.zák., ale boli splnené aj zákonné podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr.zák. s poukazom na to, že trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov uložený obžalovanému skorším rozsudkom je podľa názoru obhajcu dostatočný na ochranu spoločnosti i na nápravu obžalovaného. Okresným súdom uložený súhrnný nepodmienečný trest vo výmere 12 rokov považoval preto za neprimerane prísne navýšenie trestu uloženého obžalovanému skorším rozsudkom.

Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr.por. vo výroku o vine a uloženom treste odňatia slobody a aby podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám rozhodol rozsudkom tak, že uzná obžalovaného za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a zároveň podľa § 44 Tr.zák. upustí od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody. Pre prípad, že odvolací súd nevezme do úvahy argumentáciu obhajoby a stotožní sa s právnym názorom súdu prvého stupňa vo vzťahu k použitej právnej kvalifikácii skutku, alternatívne navrhol, aby odvolací súd aj v takom prípade v zmysle § 322 ods. 3 Tr.por. sám rozhodol rozsudkom tak, že v súlade s ustanovením § 44 Tr.zák. upustí od uloženia súhrnného trestu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr.por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr.por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por.,

na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 29. júna 2016, vykonal dňa 12. septembra 2016 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov o vine a treste rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného S. C. je dôvodné len vo vzťahu k výroku o súhrnnom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Tr.por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného S. C., ale predovšetkým o svedecké výpovede F. B., O. S., U. S., L. S., D. G., F. G., H. K. A. C., ako aj o odborné znalecké závery a výpoveď O.. U. N., znalca z odborov zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a o listinné dôkazy, na ktoré poukázal. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného S. C., pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, z nich najmä s už uvedenými svedeckými výpoveďami, so zisteniami a závermi znalca a listinnými dôkazmi. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybné usvedčujú obžalovaného S. C. zo spáchania žalovaného skutku uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného S. C. ako zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za opodstatnené.

Okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, však pochybil vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Obžalovanému S. C. totiž uložil podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 7 Tr.zák. a § 42 ods. 1 Tr.zák. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b/, ods. 4 Tr.zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, hoci u obžalovaného boli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 44 Tr.zák., t. j. na upustenie od uloženia súhrnného trestu.

Obžalovaný spáchal teraz posudzované trestné činy - zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. dňa 8.9.2012, teda skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, konkrétne skorší rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. júla 2015, sp.zn. 1T/63/2015, preto prichádzal do úvahy postup podľa § 42 ods. 1 Tr.zák., t.j. uloženie súhrnného trestu za tri úmyselné trestné činy spáchané viacerými skutkami, z ktorých dva sú zločinmi, a to podľa zásad na uloženie úhrnného trestu uvedených v ustanovení § 41 ods. 2 Tr.zák., ktoré však okresný súd vo výroku napadnutého rozsudku neuviedol. Týmto skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. júla 2015, sp.zn. 1T/63/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. septembra 2015, sp.zn. 3To/66/2015, bol obžalovaný S. C. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr.zák. a odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr.zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Za situácie, že súčasné použitie ustanovení § 38 ods. 4 Tr.zák., § 41 ods. 2 Tr.zák. a § 42 Tr.zák. (zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a súčasné ukladanie zvýšeného súhrnného trestu) by bolo pre obžalovaného ako ich páchatel'a neprimerane prísne, a preto podľa súdu prvého stupňa bol dôvod na postup podľa § 38 ods. 7 Tr.zák., t.j. pre nepoužitie § 38 ods. 4 Tr.zák. (zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu), prichádzalo preto do úvahy ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody za všetky tri trestné činy podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 172 ods. 2 Tr.zák. (trest odňatia slobody na desať až pätnásť rokov), teda podľa miernejšej trestnej sadzby, ako bola trestná sadzba ustanovená v § 172 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr.zák. po zvýšení jej dolnej hranice o jednu tretinu (v rozpätí od 11 rokov a 8 mesiacov do 15 rokov), podľa ktorej bol ukladaný trest odňatia slobody len za jeden z nich skorším rozsudkom vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov a ktorý trest obžalovaný teraz vykonáva. Vzhľadom na uvedené okolnosti je dostatočne odôvodnený záver, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. júla 2015, sp.zn. 1T/63/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. septembra 2015, sp.zn. 3To/66/2015 podľa už uvedenej prísnejšej (zvýšenej) trestnej sadzby vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a a nebol preto dôvod na ukladanie súhrnného trestu.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr.por. napadnutý rozsudok u obžalovaného vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a pochybenie okresného súdu napravil tak, že u obžalovaného S. C. podľa § 44 Tr.zák. upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.